

KOSKEN TL KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET-PERUSTELUT

SISÄLLYSLUETTELO

1. LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	2
1 §	TAVOITE	2
2 §	MÄÄRÄYSTEN ANTAMINEN JA VALVONTA	2
3 §	MÄÄRÄYSTEN SOVELTAMINEN JA SUHDE MUIHIN MÄÄRÄYKSIIN	3
4 §	PAIKALLISET OLOSUHTEET	3
2. LUKU	JÄTEVEDET	4
5 §	MÄÄRITELMÄT	4
6 §	JÄTEVESIEN KÄSITTELY JÄTEVESIVIEMÄRIIN LIITTYMÄTTÖMILLÄ KIINTEISTÖILLÄ	4
7 §	AJONEUVOJEN, VENEIDEN, KONEIDEN JA VASTAAVIEN LAITTEIDEN PESU	6
3. LUKU	JÄTTEET JA KEMIKAALIT	7
8 §	JÄTTEIDEN HYÖDYNTÄMINEN MAANRAKENTAMISESSA	7
9 §	VAARALLISTEN AINEIDEN SÄILYTYS KIINTEISTÖLLÄ	8
10 §	MURSKAAMON JA LUMENKAATOALUEEN SUIOITTAMINEN	9
4. LUKU	ILMANSUOJELU	9
11 §	RAKENNUSTEN, RAKENTEIDEN, ESINEIDEN TAI ALUEIDEN KUNNOSTUS- JA PUHTAANAPITOTYÖT	9
5. LUKU	MELUNTORJUNTA	9
12 §	YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN 118 §:N MUKAISTA ILMOITUSTA EDELLYTTÄVÄT TOIMINNAT JA TAPAHTUMAT	9
6. LUKU	ELÄINTEN PITO	10
13 §	MÄÄRITELMÄT	10
14 §	VESIENSUOJELULLISET VAATIMUKSET	10
7. LUKU	LANNAN KÄSITTELY JA VARASTOINTI	11
15 §	LANNAN LEVITYS JA AUMAUS	11
8. LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	11
16 §	POIKKEAMINEN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSISTÄ	11
17 §	SEURAAMUKSET YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN RIKKOMISESTA TAI LAIMINLYÖNNISTÄ	12
9. LUKU	VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET	12
18 §	YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN VOIMAAN TULO	12

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen.

Määräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännöksiä konkretisointiin. Määräykset täydentävät lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n 1 momentin mukaan toimivalta ympäristönsuojelumääräysten antamiseen on kunnalla. Kosken TI kunnassa toimivalta on kunnanvaltuustolla.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

1. toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
2. erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
3. toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
4. sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
5. sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttö rajoitetaan;
6. valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
7. vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Sääntelyalaa on rajoitettu siten, etteivät määräykset voi koskea lain mukaan luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa, koeluontoista toimintaa, poikkeuksellisia tilanteita, pilaantuneen maaperän tai pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä eikä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Vaikka ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala ei muodostu lainkohdan perusteella tarkkarajaiseksi, tulee niiden antamisessa ja soveltamisessa kuitenkin ottaa huomioon, että määräysten tarkoitus on olla lakia täydentäviä säädöksiä, joiden sallittu sisältö määräytyy ensi sijassa ympäristönsuojelulain muusta aineellisesta sisällöstä. Määräysten tulee kohdistua ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen ja vähentämiseen. Määräyksillä voidaan joustavasti ja tehokkaasti ehkäistä paikallisista olosuhteista johtuvia

ympäristöhaittoja ja antaa valtioneuvoston ja ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevia asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä määräyksiä.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) tarkoitettu kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 51 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Kosken TI kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii Kosken TI ympäristönsuojelulautakunta Kosken TI kunnanvaltuuston 15.12.2008 tekemän päätöksen ja ympäristönsuojelutoimen palveluista tehdyn yhteistoimintasopimuksen perusteella.

2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen oikeudesta siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa viranhaltijalle säädetään kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 64/1986 7 §:ssä. Lain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kunnan aluetta. Lisäksi on annettu joitakin vain määräysten 4 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä on lueteltu asiat joita ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea. Laissa rajataan ympäristönsuojelumääräysten sääntelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa, eivätkä ympäristönsuojelulain 31 §:ssä, 120 §:ssä tai 136 §:ssä tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat muun muassa jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys ja terveydensuojelumääräykset. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säännöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä.

3.4 Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty.

4 § Paikalliset olosuhteet

4.1 Ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevana. Pääosiltaan määräykset koskevat koko kunnan aluetta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa tarkempia ja yksityiskohtaisempia määräyksiä. (YSL 202.3 § kohdat 1, 3, 4, 5)

Pohjavesien pilaantumisriskin ja ympäristönsuojelulain pohjaveden pilaamiskiellon (17 §) vuoksi tulee kunnan tärkeillä pohjavesialueilla (I- ja II-luokan pohjavesialueet) antaa määräyksiä, jotka koskevat talousjätevesien käsittelyä, ajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesua, vaarallisten aineiden varastointia, murskaamon ja lumenkaatoalueiden sijoittamista, eläinsuojien, lantalojen ja ulkotarhojen perustamista ja laajentamisesta sekä lannan levitystä ja varastointia. Kosken TI kunnan alueella pohjavesialueita ovat I-luokkaan luokitellut Sorvaston, Liipolan, Hevonlinnan kukan, Nummijärven, Linturahkan ja Kuusjoen pohjavesialueet sekä II-luokkaan luokiteltu Säären suon pohjavesialue.

Ranta-alueilla on vesiensuojelun vuoksi tarpeen antaa määräyksiä ajoneuvojen, koneiden ja laitteiden pesusta, jätevesien käsittelystä, ulkotarhojen ja ratsastuskenttien sijoittamisesta sekä lannan levityksestä ja varastoinnista. Ympäristönsuojelumääräyksissä tarkoitettu ranta-alue ei ole sama kuin rakennusjärjestyksessä tarkoitettu rantavyöhyke. Ranta-alueeksi luetaan 200 metrin etäisyydellä keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta Paimionjoen, Sorvastonjärven, Liipolanjärven ja Hevonlinnanjärven rantaviivasta sijaitseva alue.

Vesistön määritelmä on yhteneväinen vesilain (587/2011) 3 §:n määritelmän kanssa.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaan ympäristön pilaantumista on myös terveyshaitta ja yleisen viihtyvyyden väheneminen. Taajaan rakennetulla alueella on tarpeen terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyvyyden turvaamiseksi antaa määräyksiä savukaasupäästöjen rajoittamiseksi, rakenteiden, esineiden ja alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä sekä lannan varastoinnista. Taajaan rakennettuun alueeseen kuuluvat asemakaavoitetut alueet sekä alueet, joissa asuinrakennusten välimatka ei ylitä 200 metriä ja jossa on vähintään 5 asuinrakennusta tai niihin verrattavaa rakennusta.

2. LUKU JÄTEVEDET

5 § Määritelmät

Määritelmissä selvennetään muutamia vesihuoltoa, jäteveden käsittelyä ja käsittelylaitteistoja koskevia termejä, joita on yleisesti pidetty vaikeaselkoisina. Määritelmät vastaavat muiden kuin käymäläjäteveden ja harmaan jäteveden osalta asetuksessa talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (209/2011), ympäristönsuojelulain 154 §:ssä ja vesihuoltolain (119/2001) 3 §:ssä käytettyjä termejä.

6 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

6.1 Määräys koskee toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia sekä toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella (YSL 202.3 § kohdat 1, 3). Ympäristönsuojelumääräyksillä täsmennetään ympäristönsuojelulain 155 §:ssä olevaa yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä valtioneuvoston antamaa ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaista asetusta talousjätevesien käsittelystä (hajajätevesiasetus). Kaavamääräyksissä ja rakennusjärjestyksessä voi myös olla jätevesien käsittelyä koskevia määräyksiä jotka tulee ottaa huomioon.

6.2 Määräyksessä annetaan ympäristöolosuhteista johtuvat puhdistustasoa koskevat vaatimukset viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (YSL 156 §). Herkkien alueiden ulkopuolella sallitaan hajajätevesiasetuksen 3 §:n vähimmäisvaatimustason täyttävät jätevedenpuhdistusmenetelmät. Herkillä alueilla on tarpeen määrätä vaativammasta

puhdistustasosta päästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi. (YSL 202.3 § kohdat 1, 3, 4)

6.3 Ranta-alueilla vaativampi puhdistustaso sekä erityismääräykset käymäläratkaisuista ovat tarpeen vesiensuojelun kannalta paikallisesti tärkeillä ranta-alueilla. Määräyksellä ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. (YSL 202.3 § kohdat 1, 3)

6.4 Jäteveden johtaminen maahan, vesistöön, ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain mukaiseen noroon on ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi kielletty (YSL 202.3 § kohta 4.). Jätevesien maahan imeyttäminen voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisvaaraa jolloin sen kieltäminen on perusteltua (YSL 17 §). Pohjavesialueen ulkopuolella ei ole perusteltua vaatia vaativampaa puhdistustasoa, joten alueen ulkopuolelle johdettavilta jätevesiltä vaaditaan hajajätevesiasetuksen 3 §:n mukaista vähimmäispuhdistustasoa. Rajoituksilla ja toimintojen sijoittamisella ehkäistään jätevesien päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia asemakaava-alueen ulkopuolella (YSL 202.3 § kohdat 1, 3).

6.5 Ympäristönsuojelulain 155 §:n 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pohjavesialueella harmaiden jätevesien imeyttäminen on mahdollista, mikäli voidaan osoittaa, että pohjaveden pilaantumisvaaraa ei synny (YSL 17 §). (YSL 202.3 § 3,4)

6.6 Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen suojaetäisyysvaatimukset perustuvat Ympäristöministeriön *Haja-asutuksen jätevedet: Lainsäädäntö ja käytännöt* -oppaan ohjeellisiin suojaetäisyyksiin sekä aikaisempien ympäristönsuojelumääräysten suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia ja terveydensuojelullisia ja niillä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja. Rajoituksilla ja toimintojen sijoittamisella ehkäistään jätevesien päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia asemakaava-alueen ulkopuolella (YSL 202.3 § kohdat 1, 3).

Vähäisiäkään harmaita jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön mutta ne on mahdollista johtaa yleistä etäisyysvaatimusta lähemmäksi rantaviivaa (YSL 202.3 § kohdat 1, 3, 4). Määräys on perusteltua ottaen huomioon vähäisien harmaiden jätevesien aiheuttama riski ympäristön pilaamiseen.

Määräyksessä on säädelty myös jätevesien puhdistuslaitteistojen sijainnista suhteessa vedenpinnan korkeuteen. Laitteistot tulee rakentaa sellaisille paikoille, että tulvavedet tai maaperän vesi eivät häiritse puhdistuslaitteiston normaalia toimintaa. Näin ehkäistään käsittelylaitteistojen rikkoutuminen ja jäteveden kulkeutuminen tulvaveden mukana vesistöön, pohjaveteen tai ympäristöön. (YSL 202.3 § kohta 1)

6.7 Ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaan jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava, rakennettava ja ylläpidettävä siten, että sillä voidaan kohtuudella normaalikäytössä olettaa saavutettavan hajajätevesiasetuksen tai kunnan ympäristönsuojelumääräysten määrittelemä käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen perustuva riittävä puhdistustaso orgaanisen aineen, fosforin ja typen osalta. Hajajätevesiasetuksen 7 §:ssä on edellytetty, että jätevesijärjestelmää on käytettävä ja huollettava siten, että se toimii suunnitellulla tavalla ja, että jätevesien puhdistustasolle asetetun vaatimukset voidaan normaalikäytössä saavuttaa. Kiinteistön haltijan huolehtimisvelvollisuus perustuu toimiin joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia (YSL 202.3 § kohta 1).

Kiinteistön haltijan tulee tarvittaessa pystyä osoittamaan puhdistuslaitteistojen toiminnan teho, mikäli on syytä olettaa, että jätevesijärjestelmän toiminnassa on puutteita. Määräys

perustuu selvilläolovelvollisuuteen sekä valvontaa varten tarpeellisen tiedon antamiseen (YSL 6 §, 202.3 § kohta 6).

6.8 Eläinsuojien ja maito huoneiden pesuvedet sekä jalostukseen kelpaamaton maito on johdettava ja käsiteltävä siten, että niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ympäristönsuojelulain 154 §:n mukaan talousjätevedellä tarkoitetaan myös ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maito huoneista peräisin olevaa jätevettä. Näin ollen maito huoneiden jätevesiä koskevat samat puhdistusmääräykset kuin muutakin talousjätevedettä. Käsitelyjärjestelmä tulee suunnitella tarkoitukseen soveltuvaksi (YSL 156 §). Määräys koskee toimia, rajoituksia ja rakennelmia joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia (YSL 202.3 § kohta 1).

Eläinsuojan pesuvesien varastoinnissa ja levityksessä tulee soveltaa valtioneuvoston asetusta maataloudesta peräisin olvien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000, nitraattiasetus) lannan varastoinnin ja levityksen osalta, mikäli pesuvedet käytetään lannoitteeksi. Vesillä tulee olla lannoitusvaikutusta eivätkä ne saa sisältää ympäristölle haitallisia aineita.

6.9 Umpi- ja saostussäiliöiden tyhjentämisestä ja lietteen kuljetuksesta ja käsittelystä määrätään kunnan jätehuoltomääräyksissä, joten niistä ei ole tarpeen määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä. Tyhjennyksen jälkeen saostussäiliöt on täytettävä vedellä, jotta saostussäiliöt toimivat välittömästi tyhjennyksen jälkeen. Tällöin pinnalla kelluva kiintoaine jää säiliöön, eikä pääse kulkeutumaan eteenpäin järjestelmässä. Täyttöveden ei tarvitse olla juomakelpoista vettä, vaan täyttöön soveltuu myös talousvesikäytöstä poistetun kaivon vesi sekä puhdas ja roskaton pintavesi. (YSL 156 §, 202.3 § kohta 1)

6.10 Jätevesilietteen levittämisen kieltäminen pohjavesialueelle on perusteltua pohjaveden suojelun kannalta (YSL 17 §). Muutoin jätevesilietteen käyttöä lannoitteena maataloudessa säätelee lannoitevalmistelaki (539/2006), maa- ja metsätalousministeriön asetus lannoitevalmisteista (24/11), valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014), sekä jätehuoltomääräykset. (YSL 202.3 § kohdat 4, 5)

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

7.1 Ajoneuvojen, koneiden, veneiden ja vastaavien laitteiden pesusta saattaa aiheutua ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista. Pesuista annetuilla määräyksillä ja toimintojen sijoittamisella ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia ympäristöön.

7.2 Pesuvesien johtuminen suoraan vesistöön on kielletty päästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja vesiensuojelullisista syistä.

Pesutoimintaa ei katsota yleisille alueille soveltuvaksi toiminnaksi. Pesu tulee suorittaa siihen tarkoitetuilla pesupaikoilla tai pienimuotoisesti omalla kiinteistöllä näiden määräysten mukaisesti.

Määräyksiä on annettu erityisen herkiksi määritellyille alueille, joilla ympäristön erityisen pilaantumiskehityksen vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön, ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain mukaiseen noroon (YSL 202.3 § kohdat 1, 3, 4).

7.3 Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteistojen pesua on tarpeen rajoittaa pohjaveden pilaamiskiellon perusteella. (YSL 17 §)

Määräyksiä on annettu erityisen herkiksi määritellyille alueille, joilla ympäristön ja pohjaveden erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön, ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain mukaiseen noroon (YSL 17 §, 202.3 § kohdat 1, 3, 4).

- 7.4 Mikäli pesutoiminta on ammattimaista tai muutoin laajamittaista, voidaan päästöjen ehkäisemiseksi edellyttää erityisesti sitä käyttöä varten tarkoitetun pesupaikan rakentamista. Näissä tapauksissa jätevesille tulee olla esikäsittely ennen viemäriin tai maastoon johtamista.

Pesutoiminta voidaan katsoa ammattimaiseksi, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muunlaista kuin ammattimaista. Tällaiseksi voidaan katsoa esimerkiksi usean kuorma-auton toistuva peseminen. Koska pesu suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla, on perusteltua edellyttää, että pesu tapahtuu tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla ja pesuvedet käsitellään öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa ja johdetaan yleiseen viemäriin tai muuhun tarkoitukseen soveltuvaan käsittelyyn.

- 7.5 Jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa (YSL 155 §). Puhdistamattomien jätevesien (myös mattojen ja tekstiilien pesuvesien) johtaminen suoraan vesistöön on kielletty.

3. LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

8 § Jätteiden hyödyntäminen maanrakentamisessa

- 8.1 Jätelain 646/2011 periaatteiden mukaan jätteen hautaaminen on kiellettyä. Jätelain mukaan jäte tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

Asetuksen 591/2006 mukaiset jätteen hyötykäyttötoiminnan ilmoitukset käsittelee Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Asetuksen avulla edistetään jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa ilman ympäristönsuojelulain jätteiden käsittelylle edellyttämää ympäristölupaa.

Asetuksen ulkopuolelle jäävästä jätteen hyötykäytöstä maarakentamisessa edellytetään ilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tehtävää ilmoitusmenettelyä sovelletaan vain betoni- ja tiilimurskeen sekä puun, turpeen tai kivihillen poltosta peräisin olevan tuhkan hyötykäyttöön silloin, kun niitä käytetään asetuksesta poiketen.

Ilmoituksella ja sen perusteella annettavalla päätöksellä mahdollistetaan toiminnan valvonta. Ilmoituksella varmistetaan jätteiden asianmukainen hyötykäyttö ja, ettei tapahdu ympäristönsuojelulain mukaista ympäristön pilaantumista tai jätelain mukaista roskaantumista. Maaperään sijoitettavien jätteiden tulee olla laadultaan ja koostumukseltaan tarkoitukseen soveltuvia. Jätteet eivät saa sisältää aineita (esimerkiksi betoniterästä) joista voi olla ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaista haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle. Määräys perustuu maaperän ja pohjaveden pilaamiskieltoon. Määräyksen avulla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. (YSL 16 §, 17 §, 202.3 § kohdat 1, 6)

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa pohjavesialueilla. (YSL 17 §, 202.3 § kohta 1)

9 § Vaarallisten aineiden säilytys kiinteistöllä

9.1. Määräyksellä ehkäistään pohjaveden ja maaperän pilaantumista sekä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaista pilaantumista ja terveyshaittaa. Ympäristölle vaaralliset jätteet tulee varastoida ja säilyttää siten, että ehkäistään jätteistä aiheutuvia päästöjä ja haitallisia vaikutuksia. (YSL 16 §, 17 §, 202.3 § kohta 1).

9.2. Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös 344/83 öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Koska huonokuntoiset öljysäiliöt voivat rikkoutuessaan aiheuttaa pohjaveden ja maaperän pilaantumista, on perusteltua edellyttää, että öljysäiliöt tarkastutetaan tietyin määräajoin riippumatta siitä sijaitseeko öljysäiliö pohjavesialueella vai sen ulkopuolella tai onko kyseessä maanalainen vai maanpäälle sijoitettu säiliö. (YSL 16 §, 17 §, 202.3 § kohta 1)

9.3. Tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia koskee kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/83), jonka mukaan säiliöt on tarkastettava ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa käyttöönotosta ja tämän jälkeen säiliölle arvioidun kuntoluokan mukaan 2-10 vuoden välein, edellyttäen säiliön olevan edelleen käyttökelpoinen.

Uusien maanalaisten öljy-, kemikaali- ja polttoainesäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kielletty pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. (YSL 17 §, 202.3 § kohta 1)

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua antaa määräyksiä siitä millaisia säiliöitä pohjavesialueelle saa sijoittaa. Katoksellinen suoja-allas ja kaksoisvaipparakenne vähentävät merkittävästi pohjavedelle aiheutuvaa pilaantumisen riskiä. Ylitäytön estolaitteet ehkäisevät täyttövaiheessa tapahtuvia öljyvahinkoja. (YSL 17 §, 202.3 § kohta 1)

9.4. Valvonnan kannalta on tärkeää, että ympäristönsuojeluviranomainen voi saada määräyksessä mainittuja tietoja. Öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksia, uusien säiliöiden asentamista ja vanhojen säiliöiden poistamista koskevat tiedot tulee pyydettäessä esittää ympäristönsuojeluviranomaiselle. (YSL 202.3 § kohta 6)

Pohjavesialueella sijaitsevan maanalaisen öljysäiliön määräaikaistarkastuksen suorittajalla tulee olla valtioneuvoston asetuksen maakaasu-, nestekaasu-, ja öljylämmityslaitteistojen asennus- ja huoltotoimintaa sekä maanalaisten öljysäiliöiden tarkastusta harjoittavien hyväksymisestä (558/2012) mukainen pätevyys. Muilla alueilla sijaitsevien säiliöiden tarkastuksen suorittajalle ei ole lainsäädännössä asetettu tarkempia vaatimuksia, mutta tarkastuksen laadun varmistamiseksi määräaikaistarkastusten suorittajilla tulee olla asetuksen mukainen pätevyys.

9.5. Poikkeus tarkastusveloitteesta koskee sisätiloihin sijoitettuja muovisia ja vastaavia hyväksytyjä säiliöitä. Poikkeuksen perusteena on säiliön syöpymätön materiaali sekä säiliön tilavuuden kokoinen valuma-allas. Säiliö ei myöskään joudu alttiiksi säiden ja lämpötilan vaihtelulle. (YSL 202.3 § kohta 1)

9.6. Vanhat öljy-, polttoaine- ja kemikaalisäiliöt ja näiden putkistot luokitellaan jätteeksi, kun ne poistetaan käytöstä (JL 5 §). Jätettä ei saa jättää ympäristöön (JL 13 §, 72 §). Päästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi on tarpeen määrätä, että säiliöt ja putkistot tulee poistaa maasta. Säiliö tulee ennen poistamista puhdistaa ja tarkistaa mahdolliset vuodot, jotta varmistutaan ettei vaarallista ainetta ole päätynyt maaperään (YSL 16 §, 202.3 § kohta 1).

Poikkeusta säiliöiden poistamisvelvollisuudesta voi hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta, mikäli säiliö sijaitsee sellaisessa paikassa, että sitä on

teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisvelvollisuudesta poikkeamiset harkitaan tapauskohtaisesti. Tällöin säiliö on tarkastutettava ja puhdistettava sekä täyttöputki katkaistava ja tulpattava. Näin ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia sekä varmistetaan ettei aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumista (YSL 16 §, 17 §, 202.3 § kohta 1).

10 § Murskaamon ja lumenkaatoalueen sijoittaminen

10.1 Murskaamon paikkaa valittaessa on huomioitava, ettei pölyämisestä tai melusta aiheudu ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettua ympäristön pilaantumista. (YSL 202.3 § kohta 1)

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää murskaamon sijoittaminen tärkeille pohjavesialueille, koska murskaamon käyttämisestä voi aiheutua pohjaveden pilaantumista. (YSL 17 §, 202.3 § kohdat 1, 3)

10.2 Lumenkaatoalueen sijoittamisessa ja toteuttamisessa tulee huomioida, ettei siitä saa aiheutua ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettua ympäristön pilaantumista tai jätelain 72 §:n mukaista roskaantumista. Kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää ympäristön kannalta haitallisia aineita. Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää lumenkaatoalueen sijoittaminen pohjavesialueelle (YSL 17 §). Lumenkaatoalueen sijoittaminen vähintään 30 metrin etäisyydelle rannasta on perusteltua ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vesiensuojelullisista syistä. (YSL 202.3 § kohdat 1, 3)

4. LUKU ILMANSUOJELU

11 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

11.1 Määräyksen mukaisissa töissä suojaustoimenpiteiden tulee olla sellaiset, että pölyn ja muiden haitallisten aineiden leviäminen ympäristöön voidaan estää. Töiden yhteydessä voi aiheutua sellaisia ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaisia päästöjä jotka voivat aiheuttaa lain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista. Määräyksellä ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia naapurustoon. (YSL 202.3 § kohta 1)

11.2 Rakennus-, purku- kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt voivat aiheuttaa häiritsevää melua tai pölyä. Mikäli työ kestää kauemmin kuin viisi työpäivää, tulee asiasta ilmoittaa naapureille vähintään viikkoa ennen toiminnan alkamista. Määräyksessä veloitetaan tiedottamaan asiasta ennalta, jolloin ympäristössä voidaan varautua päästöjen haitallisiin vaikutuksiin. (YSL 202.3 § kohta 1)

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotöiden pölyntorjunnasta on tarpeen määrätä pölyhaittojen ehkäisemiseksi. (YSL 202.3 § kohta 1)

5. LUKU MELUNTORJUNTA

12 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

12.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai ääntä aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai äänen on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää.

Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset YSL 202 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät laissa ole tarkkarajaisesti määriteltyjä. Melun erityisen häiritsevyyden arviointi on suoritettava yksittäistapauksissa erikseen, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Määräyksillä ilmoitusmenettelyä pyritään karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin.

Ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on määritellä yleisesti tilanteet, jolloin ilmoitusta tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta ei tarvitse tehdä. Sen vuoksi määräyksissä on lueteltu toimintoja, joiden melun tai tärinän ei voida katsoa olevan erityisen häiritsevää.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jotta ympäristönsuojeluviranomaisella on riittävä aika asian käsittelylle.

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä voidaan antaa muutakin kuin melua ja tärinää koskevia määräyksiä. Muiden määräysten antaminen voidaan katsoa tarpeelliseksi esimerkiksi muiden ympäristöön johtuvien päästöjen rajoittamiseksi. (YSL 202.3 § kohta 1)

Määräyksessä on eritelty toiminnot, joista ei rakentamisen yhteydessä tarvitse tehdä ilmoitusta (kohdat 1 ja 2). Toiminnanharjoittajan tulee kuitenkin tiedottaa työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille melua ja tärinää aiheuttavasta työstä. Määräyksessä veloitetaan tiedottamaan asiasta ennalta, jolloin ympäristössä voidaan varautua ennalta päästöjen haitallisiin vaikutuksiin. (YSL 202.3 § kohta 1)

Määräyksen kohdassa 3 on määrätty yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjän vastuusta huolehtia, että meluhaittaa aiheutuu naapurustoon mahdollisimman vähän. Määräyksellä estetään päästöjen haitallisia vaikutuksia. (YSL 202.3 § kohta 1)

Kohdassa 4 määritellyistä asioista ei tarvitse tehdä ilmoitusta, koska ne ovat päiväsaikaan tilapäisesti tapahtuvia eikä niistä voida katsoa aiheutuvan kohtuutonta, melun torjuntaa edellyttävää haittaa. (YSL 202.3 § kohdat 1, 2)

6. LUKU ELÄINTEN PITO

13 § Määritelmät

13.1 Määritelmissä selvennetään Kosken TI kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä käytetyt termit.

14 § Vesiensojelulliset vaatimukset

14.1 Lannan säännöllinen siivoaminen ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä ehkäisee ravinnevalumia vesistöihin ja ojiin. Pintamaa tulee vaihtaa riittävän usein ravinnepäästöjen ehkäisemiseksi. Määräys on annettu päästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi sekä vesiensojelullisista syistä. (YSL 16 §, 202.3 § kohta 1)

14.2 Määräys uusien ulkotarhojen ja ratsastuskenttien sijoittamisesta on annettu ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, vesiensojelullisista syistä ja terveyshaitan ehkäisemiseksi.

Riittävät suojaetäisyydet vähentävät vesistöihin ja ojiin johtuvia ravinnevalumia. (YSL 5 §, 16 §, 202.3 § kohdat 1, 3)

- 14.3 Määräys on annettu pohjavesien pilaantumisen ehkäisemiseksi. Laajentamiseen voidaan tehdä poikkeus, mikäli vaihtoehtoista sijoituspaikkaa ei ole ja pohjaveden pilaantuminen on estetty riittävän tehokkaasti. Määräys on tarpeen, jotta ehkäistään pohjaveden pilaantumista ja rajoitetaan toiminnasta aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. (YSL 17 §, 202.3 § kohta 1)

7. LUKU LANNAN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

Luvun määräykset koskevat kotieläinten lannan levitystä ja varastointia. Määräyksillä on tarkoitus ehkäistä lannan levityksestä ja varastoinnista aiheutuvaa ympäristön pilaantumista, joka voi ilmetä vesistön ja pohjaveden pilaantumisena tai muuna ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettuna pilaantumisena.

15 § Lannan levitys ja aumaus

- 15.1 Lietelannan levittäminen pohjavesialueella on kiellettyä pohjaveden pilaantumisvaaran vuoksi. Kuivikelannan levittäminen pohjaveden varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolelle (reunavyöhykkeelle) on sallittua johtuen kuivikelannan ominaisuuksista. (YSL 17 §, 202.3 § kohdat 1, 5)
- 15.2. Määräyksellä ehkäistään hajuhaittojen syntymistä sekä ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä (YSL 5 §). Määräys on annettu päästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi. (YSL 202.3 § kohta 1)

Valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) mukaan lantapatteria ei saa sijoittaa tulvanalaisille paikoille eikä pohjavesialueille. Määräyksessä kielletään lisäksi lantapatterin sijoittaminen taajama-alueelle. Määräys on perusteltua lantapatterin mahdollisesti aiheuttamien päästöjen sekä niiden haittojen (esim. haju) ehkäisemiseksi. (YSL 5 §, 202.3 § kohta 1)

Lannan patterointi ei saa tapahtua 100 metriä lähempänä asuin- tai lomarakennusta ilman kiinteistön haltijan lupaa. Tätä voidaan pitää perusteltuna lannan patteroinnista aiheutuvien naapurushaittojen, kuten esimerkiksi hajuhaittojen vuoksi. (YSL 202.3 § kohta 1)

8. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

16 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

- 16.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä. Annetuista kunnan ympäristönsuojelumääräyksistä on mahdollista poiketa, kun poikkeamisesta ei aiheudu määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Poikkeaminen käsitellään noudattaen hallintolain säännöksiä. Hallintomenettely takaa asianosaisten oikeusturvan, sillä silloin on tarpeen mukaan esimerkiksi kuultava naapureita. Poikkeamisesta annettavaan päätökseen saa hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta ympäristönsuojeluviranomaisen päätökseen. (YSL 202.4 §)

17 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

17.1 Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomiseen voidaan puuttua 18 luvun 175 §:n mukaan välillisellä hallintopakolla. Ympäristönsuojelulain 224 §:ssä ja 225 §:ssä on säännökset ympäristönsuojelulain rikkomisesta ja laiminlyönnistä.

Käytännössä poliisi valvoo ympäristönsuojelumääräysten noudattamista ympäristönsuojeluviranomaisen ohella.

9. LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

18 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaan tulo

18.1 Koska ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta voidaan tuomita rangaistus ympäristönsuojelulain 224 §:n ja 225 §:n perusteella, on voimaantulopäivästä määrääminen tärkeää.

Määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Hyväksymistä ja voimaantuloa koskevat kuulutukset voidaan yhdistää. (YSL 203 §)

Ympäristönsuojelumääräysten päivittäminen on tarpeellista ympäristönsuojelulain ja haja-asutusalueen jätevesien käsittelyä koskevassa lainsäädännössä tapahtuneiden muutosten vuoksi. Määräykset kumoavat aiemmat ympäristönsuojelumääräykset jotka eivät enää vastaa muuttunutta lainsäädäntöä.